

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după învoială.

REGELE CAROL LA PLEVNA

Regele Carol : — La praznicul de la Șipea n'ai invitat pe România, în cît toată Europa, surprinsă, a exclamat : «O praznicul!!!»

Haide-acum cu mine la Plevna să'ți arăt eu cum îți datorește recunoștință Bulgaria!... Vezi ciolanele și tivgele alea? Sunt ale curcanilor și vînătorilor mei. Cere pardon și spune că nu mai faci altă-dată!

GULEAMĂTĂ CARAGHIOZLĂCĂTĂ

Sire,

Ești hotărît să faci o vizită Prințului Ferdinand al Bulgariei.

În urma încercării Bulgarilor d'a ne sfeterisi insulele de pe Dunăre, în urma asasinării bunului român Mihăileanu, în urma complotului lui Saraffoff contra Majestății Voastre și a ultragiului ce v'a adus tribunalul din Sofia achitînd pe Saraffoff, în urma afrontului ce s'a făcut Romîniei, care n'a fost poștită la serbările de la Șipca, da, recunoaștem, se impunea ca Regele Carol să facă o vizită Principelui Bulgariei. Ba opinia publică romîneasă era de părere ca, pentru ori-ce întîmplare, Regele Carol să fie însoțit în această călătorie și de cîte-va regimente de infanterie, cavalerie și artilerie, care să aducă aminte bunilor noștri vecini că nu toată vitejia romîneasă este înmormîntată în cripta capelei de la Grivița, și că Peneș Curcanul murind a lăsat după el cîte-va sute de mii de nepoței cari știu să pedepsească ingratitudea și insolența.

Sire,

În loc de o asemenea vizită, vedem cu uimire, că Regele Carol merge la Rusciuk să facă o călătorie de plăcere; se zvonește că bulgarii au ridicat arcuți de triumf de pătrunjel, păstîrnac, praz și alte flori și verdețuri naționale; se mai zvonește în fine că Majestatea Voastră nu va ezita să înfrunte sărutarea parfumată cu ceapă a Principelui Ferdinand.

Care va să zică, pe șleau, frăție romîno-bulgară! Guleamătă caraghioslicată, Sire!..

Fabula lui La Fontaine cu asinul care dă leului o curagioasă lovitură de copită, profitînd de un moment cînd leul nu putea să se apere, fabula aceasta ar trebui decî să fie modificată, adăogînd-ui-se acest paradoxal epilog:

Leul lovitura după ce-o primi
Sărută asinul și-i zise: «Mersi»!

Sire,

Cu tot respectul și admirația ce avem pentru Marele Căpitan de la

1877, nu ne putem stăpîni d'a observa Majestății Voastre că Romînul nu-i obicinuit să zică «mersi» cînd îl calcă cineva pe bătătură, și nu întinde mîna îndrăznețului prietenește, ci sub formă de ghiont în făci.

Sire,

De altminteri chiar Voi prețuiți așa de mult sinceritatea amicitiei bulgărești, în cît — citim prin ziare — că veți pleca în mijlocul bulgarilor cu o întregă armată de agenți polițienești comandați de simpaticul comisar Boambă.

Nu credem că ați luat aceste măsuri polițienești pentru a vă apăra de prea marea efuziune a dragostei ce o să vă arate bulgarii, ci l'ați luat pe Boambă al nostru de teama foarte justificată a vre-unei boambe a lor.

Sire,

Cînd ast-fel stau lucrurile, n'ar fi mai înțelept, și mai demn și mai romînesc, ca să ne cruțați spectacolul unei fraternizări cu bulgarii?

Să-i lăsăm pe bulgari, Majestate, să fraternizeze cu hotentotii, cu patagonzii, cu acele neamuri cu care se potrivesc la apucături.

Nu se poate însă împăca, Sire, poporul romînesc cu toporul bulgăresc.

Kiriac Napadarjan.

RĂVAȘ...

Dorurile mele toate
Și iubirea mea întregă
Le trimiț îndurată
Și'n solie, ție, dragă...

Le primește... nu te teme...
Mai primește și-o gurită
Și de ai diseară vreme,
Ești puțin pîn'la porțiță...

O să-ți spun o vorbă dulce,
Dulce și mîngîietoare...
...Dar să legi pe-Azor, că latră
Și ne-aude mama-mare!...

Const. C. Brăescu.

CORDA FRATRES

— Reflecții pesimiste —

Ce e drept, aceste reflecții sunt cam tardive, dar — vorba tureului — miio pliu tar că jamè.

Mă rog, care 's consecințele înfrățirii italo-române? — S'a aprins nu 'ș cit foc bengal, s'a bătut cîte-va vedre vin ruginit, Statul a pierdut 50% la C. F. R., Macri a ținut așa discursuri în cît auditorul a esclamat: așa m'acri cu vorbele lui, etc. etc.

La toate petrecerile s'a făcut mult caz de Toss, Persico și corda: corda 'n sus, corda 'n jos, încotro te 'ntorceai numai de corda se vorbea.

Așa, cînd vorbea Toss, auziai vr'un bătrîn: — Bravo, așa îi zice pe corda a subțire...

— D'apoi să vezi ce o să fie, ripostă un altul, cînd or da-o ai noștri pe corda a groasă: să te ții tîmbălău cum o să dea unii 'ntr'alții.

— Hei, nu-i nimic: c'or da ai lor, c'or da ai noștri... las'să dea că d'aia-i «corda».

La masa presei doi ziaristi își comunică observațiile:

— Lucru curios monșer, lui Toss îi place grozav tosscovina!

— Și lui Persico, caisele, răspunse cel-alt.

Apoi la un banchet, tinerii italieni, — cum stă bine străinului ca în casă — la tine să se intereseze de gospodăria ta, — întrebați pe ai noștri:

— Corda, fratres, de vița de Dragasani e piu bona ca corda americana?

— O, ce idee!... suntem superiori americanilor a căror corda e mai slabă ca nota lui Hay. Dar romîni, monșer, mai au și o urdă excelentă.

— Telemeaua e piu bona c'orda. (simpaticul italian a vrut să zică: mai bună ca urda).

La urmă, cum șade romînului după chef un student a propus să se organizeze un cor:

— Cor, da! fu răspunsul unanim.

...Deci, cînd rezultă în mod evident că s'a făcut mai multă gălgăie de cît treabă, de nu s'a spus franc italienilor de la început: iubiți consingeni, vă invităm la o porție de macaroane și o bicchierată.

Așa, poate, miine-poimîine ne vine nos-timul gust de a pêtrece cu studenții tureci. Nu cum-va ne-om pune iarăși pe chef sub paravanul vr'unei înfrățiri romîno-turcă?

Mai bine să li se spună verde:

«Geanîm bizîm turea!

Biur cafenea Makedonia edim pileaf pehi isleă, narghileă, ciubuc, tiutiun, cioc cafea caimac.

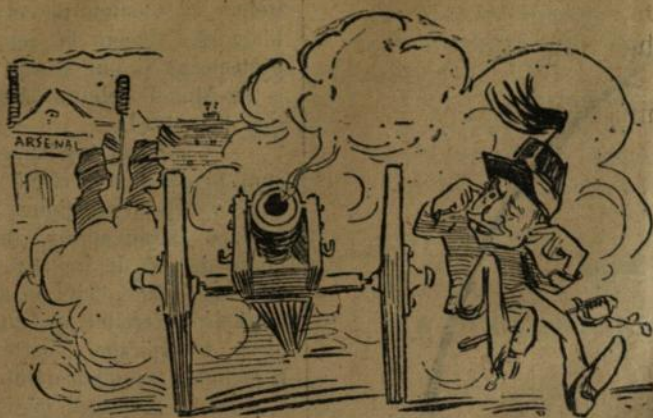
Sabahalairolsun,

Ghiaur».

Iac'asha.

Const. I. Dinescu.

Ministrul de război, asistând la exercițiile de tir cu nouile tunuri comandate în streinătate, a dat dovezi de mare curaj.

UNUI BĂTRÎN

— Desenat în coloanele «Epocei» la rubrica «Din streinătate» din pagina doua —

Ași vrea să fiu în locul tău bătrîne
Senin, tihnit și fără de dorințe,
C'un guturâi, drept ori-ce suferințe,
Citind «Epoca» rubrica la «grîne.»

Trăești acolo, lumea ta aparte,
Și nici auzi ce-ți cîntă Bosnief
În strofe de-aur, rime de sîdef,
La rubrica vecină «pentru Arte!»

Cu un pahar de apă dinainte,
Cu spatele la bietul trubadur,
Te tot privești... și par'că nu mă 'ndur
Să mă despart de tine, om cu minte!

Cum stai, tu-mi pari oglinda cea mai bună
A țării noastre pașnici, noui și vechi,
Ce șade cu bumbacul în urechi
Cînd somnambuli, poezii cîntă 'n lună!

Nunez.

IDILĂ DE TOAMNĂ

Frusinica se plimbă nerăbdătoare pe o
alee din Cișmigiu. Așteaptă pe cine-va. Se
așează pe o bancă, lovește cu umbreluța în
nisip

Se scoală, se așează, iar se scoală.

— Ah! ce rău e să aștepți și să nu vie!

Se uită la ceasornic

— Fix la șeșe și un sfert tot-d'auna trece
p'aci.

Și acuma?... Să-și fi schimbat drumul?
Sau poate...

Dar de odată tresare.

— Vai! Cum m'am speriat.

Apoi cu minile amîndouă apasă pe ini-
ma-i ce palpita puternic.

Îl zărise.

De departe Lică, îndrăgostitul ei, se ză-
rea venind. În dreapta poartă baston, iar în
stînga atîrnă de o sfoară un maldăr de do-
sare. Frusinica face un pas înapoi și por-
nește agale.

— Nu m'a văzut; foarte bine; să nu
creadă că l'am așteptat «icspré».

După cite-va clipe Lică o ajunge și lo-
vind'o ușor cu mina pe umăr, îi strigă:

— Frusinico!.. Bonsoir!

— Bonsar... Tu ești Lică?

— Eă.

— Vai, cum m'am speriat!..

Și amîndoi, fără multe introduceri, por-
nesc la braț.

— Ah! Lică, mă iubești tu?

— Vai, de mine, cum nu, din tot su-
fletul

— Și eu pe tine.

După o mică pauză, el:

— N'ar fi bine să stăm pe o bancă?

— Dacă vrei tu...

— Se așează pe o bancă lăturalnică. Ea
oțtează adînc, el tușește șgomotos și din
cînd în cînd își tot șterge buzele cu ba-
tista-i roșie că para focului își potrivește
părul, cravata..

Și iarăși din senin se văd îmbrățișați.
El o sărută, ea îl sărută.

— Nu-i așa Licuță că cine se iubește
se 'ntilnește?

— Așa-i Frusinico!

Pe aleele principale trecătorii sînt mai
rar.

Merg șgriburiți. Frigul se lasă din ce în
ce mai apăsător. Crivățul doinește a jale
printre frunzele palide, moarte. Frusinica
tresare, se scutură din tot corpul și brusc
se desprinde din brațele lui.

— Vai, Lică, ce frig e!

— La sinul meu drăguță?!

— Da știți că-mi pare rău! Cine a zis
asta?... E frig în natură!

— A! pardon, credeam că la sinul meu.

— Ce ștregar ești!

— Și tu ce ștregară ești.

— Lică, resimțind frigul, se scoală și el.

— Parol... nu mai e chip de stat, să
mergem...

El, băiat sărac și simțitor, e doar într'un
«jchet subțire de vară,» ea, fată cochetă
și cu «ambiș», e doar într'un corsaj de
mătase. Pornesc iarăși la braț. Lică o mă-
soară de sus pînă jos.

— Dar ce ai în pachetelul acesta Fru-
sinico?

— Ghici!

— Asta-i acum... de ghicit îmi arde pe
frigul ăsta.

— Vreau să-ți fac o «surpriză».

— O surpriză! Ia'n să vedem surpriza.

Și curios Lică rupse foia.

— O cravată!

— Pentru tine Lică, pentru tine.

El, politicos:

— Mersi «mamzel», mersi.

Ea, zîmbind:

— Mi-am făcut rochie de bal și cum
știu plăcerea mea să fim la fel cu cite «co-
vașile». Și pe urmă ce să-i faci, plăce-
rea mea.

Apoi schimbînd tonul:

— Da tu ce ai în mină?

— Păi niște dosare de la judecătorie.

— Și mie să nu-mi spuți că ești...

— N'am avut ocazie dragă, n'am avut
ocazie! o întrerupse Lică.

— Și ce faci cu ele?

— Le-am luat să le fac hotărîrile.

— Ești judecător.

— A! nu, și apoi ce crezi, judecătorii
scriu ceva? Din Paste 'n Crăciun cite una.

Noi ăștia mai micii ducem greul, noi...

— Atunci ești «grefier».

Lică, încurcat:

— Sînt și nu sînt... adică sînt pe lingă
grefier, îl ajut; sînt mina dreaptă cum
s'ar zice.

— Felicitările mele.

— Mersi, mersi și pentru surprisă.

Vorbînd de una de alta, ei ajung în ma-
halaua mîrginașă unde locuiesc.

— Și ce crezi Frusinico, că merge cu
una cu două?

— Cine? întrebă ea distrată.

— A! da, hotărîrile.

— Nu merge cu una cu două. Sunt grele
dom'le! Trebuie să le motivezi, să le faci
considerațiunile, să citești codul civil, pro-
cedura civilă, codul penal, procedura pen-
nală, să studiezi cum stă afacerea, dacă-i
complicată, dacă-i... «ețetera, ețetera».

Ea, curioasă, îi ia dosarele din mină și
abia putîndu-le ține exclamă:

— Vai, Lică, ce grele sînt! ai dreptate.

— Foarte grele, cînci mi-au dat, dar fac
cit zece; — mie îmi dă pe cele mai grele.

— Fiind-că ești deștept.

— O știu, dar nu mă încălzește.

— Dar ce te încălzește?

— Gurița ta.

— Păi spune așa, draguțule!

Sunt în dreptul casei; își dau sărutări
de plecare. Frigul îi pătrunde pînă la oase,
totuși ei nu se îndură să se despartă.

— Și ce mai scrii tu Lică la judecătorie?

— Ce să scriu... și acte de vînzare și
acte de ipotecă și procesuri și foi dotale...
legalizez tot felul de acte, scriu și...

Frusinica nerăbdătoare îl întrerupse săltînd
de bucurie:

— Ah! ce bine îmi pare Lică, ce bine
îmi pare! Singur o să faci foaia de zes-
tre, singur o s'o «agalizezi»; ce econo-
mie, ce economie! Nu vezi iarna se a-
propie și nu mai e chip de dragoste p'afară...
Zău mă Lică să ne stringem după drumuri...
Ce zici?...

— Să ne stringem... Hai la mine acasă!

Gest-București.

Portretul d-lui Sturdza așa cum l'a zugrăvit d. Delavrancea în discursu-i de la Dacia.

LA FOȘNETUL MĂTĂSEI

În rochia-i de mătase albă,
Perdută'n spuma de dantele...
O, căți n'au suspinat, de sigur,
Pe urmele iubitei mele!

Pentru drăguța mea amantă,
Cîți n'or fi tresărit din voi,
La chipul ei de Andaluză,
La foșnetul mătăsei moi!...

O, voi naive creature,
Ce-ați suspinat pe urma ei!
Mătasea, credeți, că foșnește?...
Foșnesc... sărmanii franci ai mei!...

Victor.

MECANICUL TELEFONIST LA SF. PETRU

— Povestire transcendentă și în fond absolut idioată —

Un mecanic electric, uzindu-și zincul propriului său element prin diferite săruri pe cari și le administra la interior, evadă din piele așa de subit în cit Arhanghelul recrutor al sufletelor călătoare nici n'avu timp să observe.

Slobod în toată accepțiunea cuvintului, rătăcea pe cîmpia dintre Raiu și Iad, surprins că pe o așa vastă întindere nu e nici un deposit de băuturi spirtoase.

Curiositatea sa profesională îl atrase către

Iad, unde se auzeau năprasnice lovituri de ciocan.

Lucifer îl întâmpină de la distanță.

— Reverențele mele Alteță, — zice acest din urmă, luîndu-și în mină țeasta capului în chip de descoperire — poftiți, poftiți vă rog, avem un excelent loc pentru Alteța-Voastră.

Mecanicul, auzind vorba Alteței întoarce capul cu mirare, în bănuiala că o fi vre-o Alteță pe acolo și el n'a observat-o, dar ne văzînd nimic, replică înțepat:

— Ho! Mangafa întunecată, că n'am venit să mă stabilesc la voi, vream numai să văd atelierele voastre de ferărie.

Pune-ți țeasta la loc, — reluă el după un moment, văzînd că creierul de jaratic al Satanei îl dogorea — pune-ți țeasta la loc c'o să răcești și capeți guturaiu; și de cit să te bolnăvești după urma mea, mai bine țe-o prind eu cu nituri de cazan, să n'o mai deslipești pină la a doua venire.

— Vă mulțumesc de bunătate — răspunde Satan — dar n'am nevoie.

— Ce însemnează urletele acele infernale, ce s'aud înăuntru? întrebă mecanicul, cu interes, după oare-care tăcere.

— Imbulzeală, onorabile, imbulzeală. Ne-au priddit mosafirii și fie-care își reclamă locul. Tocmai acum facem repartiția și știți, repartiția are inconvenientele ei. A

trebuie să scoatem pe cei de la smoolă ferbinte să-i ducem la pucioasă aprinsă și protestează și unii și alții că i-am deranjat.

— Atunci trebuie să fie o harababură curată înăuntru!

— A nu! vă înșelați, cele-l'alte secțiuni sunt în cea mai perfectă regulă. D'o pildă o să vedeți în secțiunea clericală Arherei unși cu catran aprins, muncind cu o ardore demnă de imitat; unii pisează apă, alții toacă făină, alții în sfîrșit rînesc cenușă. Un exercițiu așa numai pentru înlesnirea transpirației, foarte eficace pentru tămăduiala reumatismului.

Apoi în secțiunea miniștrilor, ce atribuțiuni variate!

Unul încearcă să umple un butoiu fără fund, în timp ce altul îl cântă în ureche, cit îl lasă bojocii, tabla lui Pitagora.

Unul prinde muște imaginare cu gura, trecînd ouă printr'o măsurătoare specială, pe cînd altul îmbracă una peste alta un infinit număr de perechi de pantaloni și rămîne cu țurloaiele tot goale.

Dar ce nu poștiți înăuntru stimabile să vedeți cu proprii d-voastră ochi aceste re-creatoare amuzamente și multe altele încă.

— Mersi, e prea cald înăuntru, văd că toți și-au scos cămășile; cînd o fi mai răcoare, cu plăcere — și mecanicul întorcînd spatele o luă spre Raiu.

Ajuns la ușa Raiului bate cu putere.

Moș Petru — portar inamovibil al acestui ospiciu de invalizi — se freacă la ochi, casecă, deschide fereastra ghișeului și întreabă posomorit:

— Ce vreți musii ai bilet de intrare?

Ce bilet de intrare Moșule, nici aci n'am scăpatăra de intrare, oftă mecanicu, amintindu-și de Rașca Bristol, etc.

Cî deschide bre omule, numai să'mi arunc ochii că țe-o drege vre-o broască sau țe-o căli vre-o cheie.

— Nu se poate, replică restit Moșu.

— Dacă vreți, — răspunde mecanicul cu necaz, — dacă nu, dincolo mă roagă — și o luă razna pe cîmpie.

Dumnezeu, care era la tabiet — își lua cafeaua și fuma trabucu*) — observînd că ceva neobicit se petrece pe tărîmul său, întoarce coada unicului și magnificului său ochi de sticlă către Raiu. Zărînd un drumeț care bătea cîmpii la propriu și la figurat strigă cu o voce detunătoare, care făcu să se clatine cerul din țîtini:

— Ce cauți acolo, Mein Her?

— O circiumă, Prea înalte.

— Hristoase — strigă D-zeu — vezi cine e obrasnicul ăla și ce caută?

— E un mecanic din valea Danubiului părinte, compatriot cu Smara, răspunde surizînd Mintuitorul și eludînd ultima întrebare.

La Iad cu el — ejaclă Creatorul cu urgie. — Petre, Petrache! Iar au adormit! N'auzi?

— Aud Doamne, răspunde moșu, frecîndu-se la ochi.

Să nu viți în Raiu pe mosafirul ăla că te jupoiu, înțelesu-m'ai?

*) D-zeu reprezintă spiritul germanic în cer.

— Înțeles.

— Doamne A-tot-Putinte,—hasardă mecanicul într'o doară,—permite-mi ca înainte de plecarea să-ți instalez un telefon cu sf. Petru, ca să nu-ți mai obosești sublimul tău glas.

— Ce zice Hristoase? — întrebă D-zeu.

— Auzi, să-ți instaleze telefon cu Petru.

— Știi, că nu e rea ideia, am căpătat laringită pipind la surdu-ăsta de Petre, dacă nu erai tu de mult il...

— Dar cu telefonu cum rămâne părinte?

— Admis.

Două ore după aceea telefonul fu instalat, grație concursului dat de o căpărie de ingeri și de negustorul Macarie — singurul din breasla negustorească care a pătruns în Raiu.

Dumnezeu fiind mulțumit de instalație decide, după intervenirea lui Christos, ca mecanicul să fie lăsat în suspensie pînă la nouă dispoziții.

Această instalațiune nemulțumi teribil pe Sf. Petru, care vedea în ea o mașinațiune, o mistificare diabolică.

Credința sa împărtășită de fidelul său servitor Ieremia deveni o certitudine inbranlabilă, cînd voind să circule cu telefonu — cum zicea el — primi o descărcare în degete prin faptul că cu o mină suna și cu cea-l'altă apăsa pe cirligul izolator. În consecință rugă pe Pavel să-l substituie la telefon, ori de cite ori va fi nevoie și acesta, spirit superior, primi însărcinarea cu contența senină a cetățeanului Roman.

În vremea aceea sosește Arhanghelul cu catastifal neamurilor la Creator și prezintă raportul asupra mecanicului.

D-zeu examinînd raportul din care rezultă că mecanicul a înjurat de trei ori de mamă în viața lui și a mîncat măsline aduse în burduf într'o Vinere mare, pune soluția :

«A se repartisa la Iad. Pedepsa : să care apă cu gura la un cărbune de la o distanță de șapte leghe, pînă o da vlăstar verde din cărbune.»

Diavolul, ascuns sub coada unei vaci, — sigur că nu va fi zărit de omnivăzătorul D-zeu, pentru motivul că pudoarea lui nu i-ar îngădui să exploreze ast-fel de regiuni — tresări așa violent de bucurie la auzul sentinței în cit vaca o rupse la fugă ca gonită de streche.

O împrejurare veni însă în favoarea mecanicului.

La un moment dat D-zeu sună la telefon.

Petru caută pe Pavel, dar negăsindu-l, o sbughește în pivniță, trimițînd pe Ieremia să se descurce cum o putea cu D-zeu.

Ieremia, care nu era mai curajos de cit stăpînă-su, crapă ușa odăiei în care era instalat telefonul și pipă d'afară cit îl luă gura : «Nu e nici sf. Petru nici sf. Pavel aci ! și o tulesțe și el în pivniță.»

D-zeu, văzînd poltroneria lui Petru și-a duse aminte de isprava lui din noaptea patimilor fiului său, și socotînd că nici el Omnipotentul nu a isbutit să-l modifice firea lui fricoasă, îi puse telefonist pe mecanic.

Lucifer a urlat înspăimîntător cînd a văzut că i se răpește un client, plîngîndu-se

că cu acest procedeu o să-i rămte Iadul gol. Dar nimeni n'a luat în seamă lamentațiile lui.

Trebue s'adăugăm că Ieremia a mîncat o ciomogeală sdravănă de la Moș Petru, care l'acuză că a isbit cu oiștea în gard și în această împrejurare.

Piteoropopictorescovici.

LA JUDECĂTORIA DE PACE

Un țaran introduce capul pe ușa sălei de audiență și stă în loc uitîndu-se spre a-și vedea avocatul său.

— Nu intri, boule? Pentru-ce ții ușa deschisă? îi zise judecătorul.

— Mă ertați, d-le judecător, nu am știut că aici e grajd de boi! răspunde țaranul.

CONU MITIȚĂ LA RUSCIUK

Pe un cal năpraznic
Eū astă-zi mă duc
Cu Vodă la praznic,
Mă duc la Rusciuk.

A calului frînă
S'o ții d'abia pot,
Dar — deșcă bătrînă—
Trec Dunărea 'n not.

Ionel cu mine
Merge la Rusciuk;
O să'mi meargă bine
Că-i levent giugiuc.

Dac'ar să m'acuze
Bulgarii cumvă,
Eū voiū cere scuze,
El îi va 'mpăca.

Conu Mitiță.

SIREACA INculpATA!

O femeie este acuzată că și-a otrăvit bărbatul. Din fericire acesta, administrîndu-i-se un antidot la timp, a scăpat cu viață

Președintele. — Ce-ai de zis, inculpato, în apărarea d-tale?

Inculpata. — Nu-i adevărat că am otrăvit pe bărbatul meu, d-le președinte, și ca dovadă cer să i-se facă autopsia!

SCRISOARE

«Doresc ca mica mea epistolă să te întîmpine...»

Maalaua

«Pe Mița să o ardă focul
«Că ea băgă intriga 'n noi...
«Imi spuī că am dansat cu Ghiță
«Ăla de vizavi' de voi?»

«Dar să n'ajung să ies din casă
«De-am fost aseară la cumplet;
«Și-apoi ți-am fost, parol, fidelă,
«Iar eū ți-o spuī că nu-i secret.

«Tot Mița mîncă borș deunăzi
«Spunînd Florichi că mă ții
«Numa 'n balansuri. Să dea sfîntul
«S'o vād la morgă și 'n pustii.

«Dar imi mai scrii : să joc la Moși
«Și să mă duc — cu-a brinzei nouă :
«— Trei ani cit fuși în antileri
«Ce-avui am împărțit în două.

«Căci ce să zic, eū m'am jerfit
«C'un baz că de, nu mă credeam
«Să mă tratezi de paciaură
«Cînd eū de focul tău muream.

«Acum mă lași Cale bătută!
«Mai rar cum fui eū chilipir...
«Iar dacă te-o mai strînge ghiata
«Mai scrie-ne pe glaspaper...»

C. Cosco.

UN INSPECTOR DEȘTEPT

S'a întîmplat o deraiere pe linia ferată. Sunt mai mulți morți și răniți. Unul din aceștia din urmă pipă îngrozitor. Atunci un inspector de la căile ferate esclamă :

— Mai taci domnule, ce dracu, sunt alți pasageri morți și tot nu fac atîta gură ca d-ta pentru o mică rană!

SINUCIDERA LUI SARAFFOFF

În ultimul moment ni se telegrafiază din Sofia că Șaraffoff, desperat că Regelui Romîniei i se va face o primire strălucită, s'a spînzurat cu o frînghie legată de nasul Principelui Ferdinand.

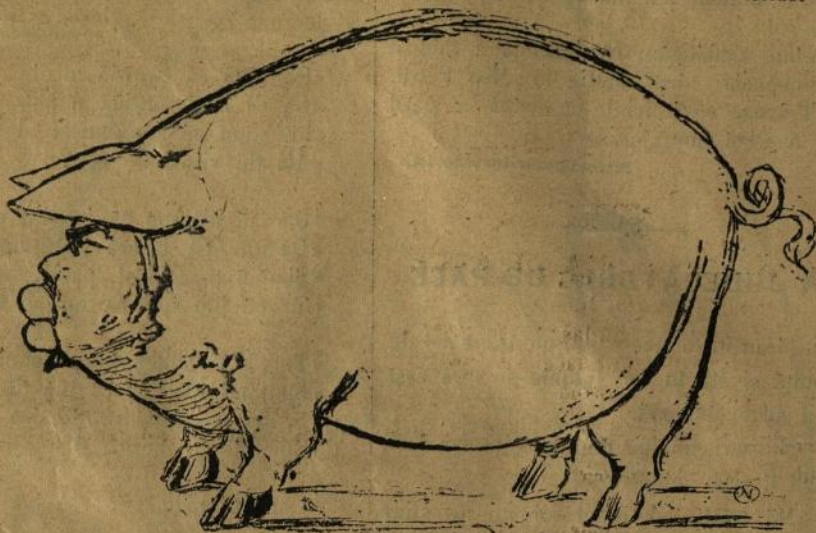
DIN CATECHISM

— Versuri cam schioape, dar pline de duh —

E'n examen. Coana Leanca își ascultă copiliița,
Ce părintele Tănase o ntreabă cu glas sonor :
— «Ia să-mi spuī, fetița taichi, dar vezi te gîndește bine,
«Ce ideie-ai despre nunta?... Ea, roșînd ca un bujor :
— Nunta, nunta... gîngăvește, este... este... Coana Leanca
Văzînd că și permite popa, să'l întrebă fat'ast-fel,
O înbată de o mină și pornînd'o în spre ușe :
— «Aide malcă la prea sfîntu, să'l învăț eū p'ast mișel.
Spre sfîntia sa Tănase, întorcîndu-se d'odată,
Îi aruncă aste vorbe cu o mină supărată :
— Pitiū! rușine hre să 'ți fie, porți pot cap și patrafi,
«Să întrebî ast-fel de lucruri... p'o fîrîmă de copil!»

Chic.

Căci Floridor e Célestin
Și Célestin e Floridor

Ca să facă economie, pe vremea asta de criză, Dom Paladu și d. Al. Constantinescu, au avut ingenioasa idee să se fotografieze amândoi într'o singură poză.

LA DENTIST

— Domnule, am două măsele stricate, cit imi ceri să mi-le scoți?

— Prima măsea 10 lei, a doua numai 5. Știi ce, atunci scoate-mi azi numai p'a doua.

CRONICA TEATRALA

O localizare. — Messalina. — Apelul d-lui Sihleanu.

În săptămîna aceasta am avut la Teatru Național o localizare nouă, după Blumenthal spunea afișul, — o surprindere pentru noi cari credeam ca neamțul de mai sus are obicei să scrie mai bine.

Se poate însă ca localizatorul să fi tradus pe Blumenthal pînă *La Slănic*, — unde mai rău să nu 'l vezi, atît de alandala e.

Despre subiect, știm doar că să petrece la Slănic, în colô este un adevărat *Sfinx*, nu spune nimic cu alte cuvinte.

Talentul autorului a rămas de așisderea un sfinx, la fel cu valoarea localizării, iar publicul a declarat că nu credea să se petreacă atît de prost *la Slănic*, localitate atît de căutată.

— Asta localizare de gust îi, întrebă un spectator?

— Gusty nu comite asemenea lucruri, răspunse cel întreat.

S'a reluat *Messalina* atît de cunoscută din stagiunea trecută, din «Istoria Romanilor» a d-lui Tocilescu saŭ omu de piatră, precum și din reminiscențele fie-căruia dintre d-v., care, nu odată ați avut prilejul să exclamați:

— *Messa-Lina* m'a băgat!

Daravera piesei, a Messalinei adică, este că, împărăteasa cea faimoasă, dar care de fapt nu este de cit d-ra Birsescu, vrea să scoată din minți pe un june roman, foarte chinez în ale dragostei, și

pe care, cu ori-ce chip, vrea să'l dăscălească în misterele amorului.

Pentru respectarea adevărului trebuie să spunem însă că junele roman este un matur român, d. Mărculescu care, pentru ocazie, își zice Marcus.

D-sa continuă să facă fașoane și pe «ingenuul» spre marea impaciență a publicului de la galerie care repetă la fiecare minut:

— Da prost e nene.

În sfîrșit, junele Marcus se decide, fapt pentru care se lasă repede și cortina.

Ce credeți însă că se întîmplă?

Petrecerea de-o noapte junele trebuia s'o plătească foarte scump, mai scump ca noi aștia contimporanii, căci dînsul trebuie să se otrăvească.

Barbare vremuri, dom'le!

Pe timpul nostru, cînd un june candid are fericirea să pătrună *armes et bagages* pentru prima oară în cetatea Cyterei, face chef a doua zi și aprinzînd o țigare de damă te privește de sus, cu un aer marțial, avînd aerul să-ți spue:

— Sunt bărbat, dom'le!

Dar auzi, să bei venin pentru că ai petrecut cu o damă de calitate și cu calitățile Messalinei?

Galeria — tot ea — a făcut mult venin pentru întimplarea asta.

Piesa cam asta este, saŭ dacă nu e numai atîta, noi nu vom mai spune nimic pentru că Messalina s'a jucat de mai multe ori și anul trecut.

Vom mai adăoga numai că repartitia rolurilor a fost făcută conform numelui actorilor.

Așa, cum am spus, d. Mărculescu a jucat pe Marcus, d. Soreanu pe Soreanus, d-na Aristița pe Aria, unul din cele mai frumoase roluri ale sale.

De d-ra Birsescu vom spune de asemenea că are o creațiune mult mai prețioasă ca o Agată, chiar ca un topaz.

D. Patan Sihleanu a adresat o petiție către d-nele din societatea bucureșteană rugîndu-le să mai poștească pe la teatru că altminterea rămîne numai cu publicul care vine pe gratis.

Acest teatral «faceți-vă milă și pomână» este scris în termeni foarte duioși, de-o pildă:

«Dacă ați sacrifica măcar o seară pe săptămîna pentru a asista la reprezentațiunile societății dramatice romîne, oh! atunci ați face o operă în adevăr patriotică și națională».

Acest of! scos din fundul rărunchilor dovedește că este mare disperatiune la teatru.

Prost merg treburile dacă a ajuns vremea să se meargă cu pantahuza și să se facă apeluri ca pentru azilul invalizilor.

Asta amintește pe faimosul:

— Dați un leu
Pentru Ateneu.

Cea ce acum ar deveni:

— Dați lei patru
Pentru Teatru.

Publicul cel mare găsește că e prea scump pentru arta ce se face la Teatru Național, — și dacă e vorba să se facă apel la operele patriotice ale altor, să se mai aleagă și din repertor opere care să nu fie ca *Năbăduile dramatice* or d'alde d'astea.

Căci tot pe marele public e nădejdea d-le Siblene, nu 'n societatea care admiră *Le billêt de logement*.

Dar vom mai vorbi.

Sganarelù,

METOADA LUI PEȘTALOȚIŪ

Profesorul: Băeți, în lecția viitoare vă voi demonstra că pămîntul e rotund.

Ca să vă convingeți despre aceasta, fie care din voi să aducă de acasă cite un ou.

Un elev. — Apoi noi nu avem ouă acasă.

Profesorul. — Nu e nimic, să aduci brînză

CIRCUL NAȚIONAL ȘI TEATRUL SIDOLI

În piesa *Călătoria Lizetei* direcția Teatrului Național a pus să joace, în tabloul circului, trei acrobași din trupa Leonidas.

Pentru ca fuziunea Teatrului cu Circul să fie completă, ar trebui acum ca și artiștii primei noastre șcene să se ducă să joace la Circul Sidoli, bună oară *Hamlet*, ca pantomimă.

Unele primadone de la Operă ar putea să treacă cu succes drept pisici dresate și să facă concurență pisicilor lui Leonidas, — numai în ceea ce privește miolăiturile.

ALLE GUTTE DINGE ...

Spre a intra'n vorbă c'o damă
Cite-va sfaturi îți dau eu:
Nu te sfii și nu ai teamă,
Este nevoie de tupeu.

Crezind c'o să se înduioșeze,
Să nu oftezi năting din greu;
Ci — dama ca să te urmeze —
Este nevoie de cupeu.

Iar dacă vrei să te adoare,
Să vadă 'n tine-un semizeu,
Nu-i face versuri plingătoare,
Ci e nevoie de supeu.

Romeo.

FATAL

Prevedem că la alegeri o să se întimplă
ciocniri între bătăușii d-lui C. F. Ro-
bescu și cetățenii opozanți.

Știți de ce credem asta?

Pentru că e faptul să se întimplă cioc-
niri cind e la mijloc C. F. R.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Dorohoi

ISTORIA UNUI DUEL

De mai multă vreme se observase că
d. Mitică Rosin, distinsul nostru concetățean,
era foarte tristat... Ce să fie? — să in-
trebați cu drept cuvânt prietenii lui — trebuie
să aibă niște gânduri negre... sigur că o să
se întimplă ceva.

Și după cite-va zile chiar s'a și întim-
plat o mare nenorocire: Conu Mitică și-a
așternut gândurile negre cu cernelă nea-
gră... Este o vorbă: Cum ți-ai așternut
așa vei dormi. Conu Mitică și-a așternut...
gândurile rău, o să-i meargă rău... Odată
gândurile negre așternute, trebuia să scoase
la lumină... cine putea să le scoată de cit
«Steaua»? — Acest articol — se zice — că
era îndreptat contra d-lui Moruzzi — și ia-
răși se zice că după cum era scris, se
crede că a fost comis de d-nu Rosin în
colaborare cu vizitiul d-sale. Puțin ne in-
teresează acest lucru.

După cite-va zile, d. Moruzzi, aflindu-se
într'un loc, găsește în cui un jurnal, în
care se vorbea de d-lui. La sfârșitul arti-
colului nu era iscălitură. D. Moruzzi ză-
rind mai multe înjurături și aducându-și a-
minte că ocărise cu o zi înainte, pe vizi-
tiul d-sale, a trimis să-l cheme și l'a in-
timpinat cu următoarele cuvinte:

— Să știi bre că nu ți mai permit să
mai scrii la «Steaua»... vrei să te dau afară.

Vizitiul s'a jurat în toate felurile că nu
e el autorul; atunci d. Moruzzi a trimis
pe comisul d-sale să cerceteze cine a com-
mis articolul și să-i răspundă pe aceeași
temă. Toți Dorohoenii au declarat că un
 asemenea articol nu putea fi scris de d.

Rosin; bine înțeles, că, în cazul acesta,
comisul nu și-a îndeplinit misiunea știut
fiind că d. în chestiune e un pretins ca-
valer și vorbește franțuzește. D. Moruzzi,
fiind pus în curent, s'a răcit de tot cu d.
Rosin și avind în considerație persoana, i-a
trimis martori Aceștia au explicat cazul
d-lui Rosin, care nu prea înțelegea și tot
spunea:

— Pentru articolul acela? Dar mai e
un articol.. Cum? ai mai comis unul, ex-
clamară martorii.

— Nu... dar voiți să zic că mai e un ar-
ticol în lege care oprește duelul..

— Și ai de gind să fii laș?

— Nu... așa ceva n'oiu face — declară
concetățeanul nostru — nu voiți fi laș.. mă
voiți supune... voiți cere... ertare d-lui Mo-
ruzzi cred că va fi așa de bun..

Vă puteți închipui mutra ce a făcut'o
martorii noștri. În tot cazul, afăcerea a-
ceasta a adus un bine muritorilor: de a-
tunci, de cite ori Conu Mitică vrea să scrie
un articol, îi șade duelul acesta de-asupra
capului ca sabia lui Damocles său, mai
bine, ca sabia d-lui Moruzzi.

O tempora! o mores!..

Casto.

Tulcea

CULOAREA FAVORITĂ

O umbră neagră coboară asupra con-
siliului județean: craiul de secretar s'a pus
în... negru. — O scenă cam neagră s'a pe-
trecut la o Școală. — «Viitorului Tulcei» i
s'a pus cruce: nimic mai negru ca o in-
mormintare. — D. Primar își vede cam neagră
situația. — Reprezentația dată de Montau-
reanu a produs mai mult bani negri de cit
albi. — Militarii se gindesc la neagra carceră
cu ocazia inspecției. — În fine, în orașul
nostru e alfa negru în cit d. Albu a fost
silit să demisioneze!

...Doar seara tîrziu mai auzi cite un cor
de tineri cîntînd pe stradă:

Nino, draga mea,

Tu ce ca o stea

La etaj lucești,

Spune-mi mă poștești

Sus la o cafea?... (neagră, bine'nțeles).

Dar și aștia, bieții băeți, cîntă mai mult
de inimă... neagră!

Negroponte.

Brăila

Am furat cu urechea o picană convor-
bire, aflindu-mă în depositul de ziare din
Brăila.

Persoanele sunt două corespondenți a 2
ziare din Capitală și un d-n amic al cores-
pondenților.

Scena s'a petrecut, cum am spus, în de-
positul de ziare din Brăila, pe la orele 11
dimineața.

La ridicarea cortinei corespondenții dis-
cută asupra unei informații ce pare unuia
prea exagerată. D. amicul intim citește un
jurnal.

Inițial corespondent. — Ți-a plăcut colega
cum l'am ars?

exagerezi lucrurile, pentru asta am să te
desmint.

Primul. — Mult îți pasă de desmințirea ta!

Nici n'am să ți-o citească. Gazeta este o
fițică (apoi adresîndu-se amicului ce ci-
tește ziarul). Așa d-le X. că gazeta la care
colaborează colega e o fițică?

D-l (foarte serios). — O fi tuică, o fi pe-
linaș, eu știu că n'am luat nici un aperiti-
v pină acum.

Autentic.

Simbătă, 26 Octombrie a. c., va avea
loc în Sala Băilor Eforiei

Al 3-lea CONCERT

urmat de un

MARE BAL

dat de «Cercul Cultural» al Societății
«Gutenberg» a lucrătorilor tipografi.

Corul acestui Cerc, compus din 40
bărbați și 20 d-soare, va executa bu-
cătăi alese, iar dansul va dura pină la
4 dimineața.

Întrarea generală 1 leu.

La administrația ziarului «Ze-
flemeaua» se găsește de vânzare
cu prețul de 4 LEI colecția
completă a primului an din «Ze-
flemeaua».

DE VÎNZARE

Una pereche case în Str. Lacului No. 5
casele sunt puse în vânzare pentru eșire
din indiviziune. Sunt evaluate la 9.754 lei.
Metrul pătrat este evaluat la 9 lei.

Amatoriș se pot adresa la d-nu avocat
Teodor C. Aslan Str. Piața Amzi No. 5, sau
la Ilie M. Manea, Str. Lacului No. 7.

DESFACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCIPELUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, NO. 124

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICATIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENTA BRÎNZA

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brînzeturî din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

